

РЕШЕНИЕ

№ 7995

гр. София, 08.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **2741** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

от Е. Д. П., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора С., срещу Заповед №16 от 28.04.2021г.,

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 64, ал.4 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на Е. Д. П., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора- [населено място], против Заповед №16 от 28.04.2021г., на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“.

В съдебно заседание, жалбоподателят лично поддържа жалбата си и моли съда да бъде отменена заповедта и да бъде преместен в ЗО“К.“.

Ответникът– Началник на Затвора С., чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да остави в сила оспорената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд –София- град, след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Няма спор, че жалбоподателят Е. Д. П. е постъпил в Затвора- [населено място] на 17.06.2019 г., при първоначален „строг“ режим.

Със Заповед № 29/25.04.2023 г. на Началника на Затвора- [населено място] е заменен режима на изтърпяване на наказанието на лишения от свобода Е. П. от „строг“ на „общ“.

На 13.02.2024 г. е постъпила молба от л.св. Е. П., с искане да бъде преместен в ЗО „К.“, тъй като е със сменен режим- „общ“.

В Доклад от 13.02.2024 г. от ИСДВР във връзка с молбата на Е. П. е изразено становище, че изготвената първоначална оценка на риска от рецидив е намалена 75 на 59 точки. При първоначално направената оценка на риска от рецидив са констатирани 75т.,които са редуцирани на 71т.,на 65т.,59т.Промените са настъпили в следните зони:отношение към правонарушението;управление на финансите и доходите;умения за мислене.Като дефицитни зони в профила на нуждите остават – отношение към настоящото правонарушение ,умения за мислене, взаимоотношения.

В Становище на ИФ НС „СДВР“ е изразено отрицателно такова по отношение на искането на л. св. Е. П. поради това, че не може да се направи обоснован извод за наличие на втората предпоставка на чл.64, ал.1 ЗИНЗС, касаеща поправяне и превъзпитаване на лицето. Изтъкнато е, че рискът за всички категории лица, както и за обществото е определен като „среден“. Наказанието е дало своя коригиращ ефект, но не са налице достатъчно доказателства за настъпила трайна и устойчива промяна. Прогресивната система на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ спрямо П. не е изпълнено в цялост, до етап, в който на лицето може да се гласува доверие, за да бъде преместено в условията на занижен контрол и охрана в условията на открития тип.

Изведен е извод, че следва лишеният от свобода да продължи да изтърпява присъдата си в условията на закрит тип. Необходимо е постигнатите частични положителни резултати в посока промяна на нагласите и поведението да бъдат устойчиви.

С оспорваната в настоящото производство Заповед №16 от 28.02.2024 г. на Началник на Затвора- [населено място], е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО“К.“. Изложени са мотиви, че е изпълнено условието по чл.64, ал.1 ЗИНЗС, свързано с изтърпяване на наложеното му наказание, но не е установено наличието на втората изискуема предпоставка, визирана в същата норма, изискваща добро поведение в пенитенциарното заведение.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените писмени доказателства, неоспорени от страните.

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал. 1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед в настоящето производство е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС - началника на Затвора- С..

Заповедта е издадена след изпълнение на процесуалните изисквания на закона - представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни мотиви за направения отказ. Спазени са материално- правните и процесуалните норми, заповедта е издадена в писмена форма, мотивирана е, и съответства на целта на закона.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най- малко една четвърт, но не по- малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал. 2/. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал. 3/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Изводими от цитираната норма на чл.64, ал.1 ЗИНЗС са следните кумулативни предпоставки, които следва да бъдат взети предвид: минимален срок на изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, а именно най- малко една четвърт, но не по- малко от 6 месеца и добро поведение.

Няма спор относно изпълнение на така посочената първа предпоставката, свързана със срока на изтърпяното наказание /повече от 1/4/.

Във връзка с втората предпоставка съдът съобрази следното: Видно от становищата и докладите, въз основа на които е издадена процесната заповед, не може да се направи безспорен извод, че лишеният от свобода е показал добро поведение, тъй като не са налице категорични данни за поправяне на лицето. В описаните по- горе становища и доклад длъжностните лица са анализирали поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска и вреди, настъпилите промени по време на изтърпяване на наказанието и поправителното въздействие. Представеното становище

от ИСДВР посочва като проблемни зони: отношение към настоящето

правонарушение ,умения за мислене, взаимоотношения.

Становището на ИФ НС „СДВР“ е за отказ за преместване, с оглед цялостния анализ на обстоятелствата и фактите от значение за случая. Лишеният от свобода е бил награждаван четири пъти. Няма констатирани дисциплинарни наказания към момента. Постигнати са частични положителни резултати в посока промяна на нагласите и поведението ,тъй като все още са налице проблемни зони.

Априори, не са налице достатъчно доказателства за настъпили трайни положителни промени в поведението и нагласите на осъденото лице, като са взети предвид и определените стойности на риск от рецидив.

Законодателят изисква наличие на конкретни предпоставки във връзка със срока на изтърпяното до момента наказание, но е предоставил правомощие при тези предпоставки административният орган да прецени поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Т.е. преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване е предоставено на административния орган. Административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение. Преценява на първо място наличието на предпоставките за това- изтърпян срок от наказанието, и след това с оглед поведението на лишения от свобода, която преценка от своя страна не подлежи на съдебен контрол /в този смисъл трайната практика на ВАС на РБ по тълкуване и прилагане на закона /Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г. /

В конкретния случай началникът на Затвора- С. е направил преценка на всички относими факти и обстоятелства свързани поведението на лишения от свобода, в резултат на които е приел, че не са налице условията за преместването му за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип.

Предвид горното, настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена, като са взети предвид всички относими към подадената молба факти, установени по нормативно предвидения ред, поради което е законосъобразна.

С оглед изложеното жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27ж от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 71 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Д. П., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора- [населено място], против Заповед №16 от 28.02.2024 г. на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано преместване на жалбоподателя в затворническо общежитие от открит тип ЗО “К.“.

ОСЪЖДА Е. Д. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" сумата от 80 лв./осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.